

άσωτος

άσωτος, -η, -ο, επίθ. [<αρχ. ἄσωτος], άσωτος· που σπαταλά, που ξοδεύει ασυλλόγιστα την περιουσία του, ιδίως σε διασκεδάσεις: «έκανε άσωτη ζωή, αλλά, απ' τη μέρα που παντρεύτηκε, έγινε ο καλύτερος νοικοκύρης»·

- άσωτος υιός, αυτός που σπαταλά ασυλλόγιστα την πατρική περιουσία, ζώντας ακόλαστη ζωή. (Λαϊκό: είμ' ένα κορμί χαμένο ένας **άσωτος υιός**, απ' το σπίτι μου φευγάτος κι απ' τον τόπο μου μακριά κάθε μέρα κατεβαίνω μες το βούρκο πιο βαθιά)·

- η επιστροφή του ασώτου, λέγεται για άτομο που σταματά να ζει ακόλαστη ζωή και επιστρέφει στην οικογένειά του ή στην ομαλή κοινωνική ζωή: «όλη η οικογένεια είναι πολύ χαρούμενη με την επιστροφή του ασώτου». Από την ομώνυμη παραβολή του Χριστού.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας